உ

ஓம் சுத்த சக்தி.

அருட்பா விளக்கம்.

ஆக்கியோர்:

சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார்.

வெளியிட்டோர்.

இயற்கை இல்லம்,

புதுக்கோட்டை.

ஜனமித்திரன் பிரஸ், புதுக்கோட்டை.

உ

அருட்பா விளக்கம்.

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

[இது அன்பர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி எழுதப் பெற்றது; வடலூர் ஸத்திய ஞான சபையிலும், தர்ம சாலை யிலும் அன்பரால் படிக்கப் பெற்றது.]

நினைந்து நினைந் துணர்ந்துணர்ந்து நெகிழ்ந்து
[நெகிழ்ந்தன்பே
நிறைந்துநிறைந் தூற்றெழுங்கண் ணீரதனால் உடம்பு
நனைந்துநனைந் தருளமுதே நன்னிதியே ஞான
நடத்தரசே என்னுரிமை நாயகனே என்று
வனைந்துவனைந் தேத்துதுநான் வம்மினுல கீரே
மரணமில்லாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாம்
[கண்டீர்!
புனைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ்
[சொல்கின்றேன்
பொற்சபையிற் சிற்சபையிற் புகுந்தருண மிதுவே.

அருளான்ம நேயர்காள்!

அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இவ்வாறு இந்த சத்திய ஞான சபையில் (உண்மையறிவு விளக்கமன்றில்), நமது தமிழணங்கு பெற்ற தவப்பயனுய்வந்த அருட்சோதிக் குயில் அகவியது. அதே மன்றில் நாம் இன்று ஒன்று சேர்ந்துள்ளோம். அதே அருட்கனிவாய் மலர்ந்த மணி வாக்கு இன்று நம்மைச் சுற்றி முழங்குகிறது. ஆனல் குயில் எங்கே? எந்த இளவேனிற் சோலையில் உலாவுகின்றது? "நிச்சலும் பேரானந்த நித்திரை செய்கிறேன்" என்று மறைந்த அந்த அருட்குயில் இன்று இங்கும் எங்கும் இருக் கிறது. நமது அருள் வள்ளலார் திருவுருவுடன் மறைந்ததை நம்பாதாரும் உள்ளனர். அப்படியிருக்க அவர் இங்கும் எங்கும் இருக்கிறாரென்பது எங்ஙனம்? இக்கூற்று பொய் யன்று. காற்று, புவி, ககனம், புனல், கதிராலும், கூற்று லும், பிணியாலும், கொலைக் கருவிகளாலும் மற்றெதனாலும் எஞ்ஞான்றும் அழியாத ஒரு உடலைத் திருவருட் சோதி

யப்பன் அன்றே தனது அருமைப் பிள்ளைக்கு அளித்து விட்டான். அதுவே சுத்த ப்ரணவஞான வுடல்; ஒளி யுடல்; நிழலில்லாவுடல்; அவர் உடலை ஒளிப்படக் கருவியில் எடுக்க முடியாது போனதை அன்பர் அறிவர். அவ்வொளி யுடலுடன் வள்ளலார் இதோ இன்று நம்மிடை போந்து ளார். விழியிருப்பவர்கள் காணுங்கள். அன்பர்களே, உள் ளத்தைத் தொட்டுப் பாருங்கள். உள்ளம் அன்பாகிய இள வேனிற்சோலை, அதில் அருட் குயில் அகவுகின்றது. அன்று ஒருடல் கொண்டு வள்ளலார் உலாவினர். இன்று நமது அருள் வள்ளலார் லட்சக்கணக்கான அன்பருளத்தில் அருள் வடிவாக உலாவுகின்றார். இதோ இந்த அருட்பா; பார்த்தாலும், நினைத்தாலும், உணர்ந்தாலும் தொட்டா லும், கற்றாலும், கேட்டாலும் இத்தனைக்கும் தித்திக்கும் திருவருட் கற்பகக்கனி. இவ்வமுதக்கனிச் சுவை நிறைந்த உள்ளமெல்லாம் வள்ளற்குயில் உலவும் வசந்தசோலையே. வள்ளலார் தெய்வப் பெருமையை, ஆறுமுகனே ஒரு முகங் கொண்டு வந்த அந்த அற்புத அவதாரத் திருவை, அறிவ தற்கு இவ்வருட்பா வொன்றே போதாதா? அன்பர்காள்! இதுவே வள்ளலார்: இதுவே அவருடைய சாகாவுடம்பு. இத்திருவருள் வேதம் ப்ரணவசரீரமுள்ளது; இதுவே சப்த ப்ரஹ்மம்; இதுவே ஞானவுடல் இதனினும் அறிவுக்கடல் வேறு எங்கேயாவது கண்டதுண்டா? கேட்டதுண்டா?

அன்பர்களே, சிக்கியரின் வீரக்குருமணியான குருகோ விந்த சிம்ஹன், தனது உடல், பொருள், ஆவி, மக்கள் அனைத் தையும் தர்மத்திற்காக தியாகம் செய்து, தன்னையும் இறுதி யில் அறப்பலியீந்தான். அப்போது சிடர்கள், "குருவே தங்கட்குப் பிறகு யாரை நாங்கள் குருவெனத் தொழு வோம்?" என்று ஆவலாக வினவினர். தவப் பெருமை மிகுந்த குரு, "எங்கெங்கு நமது ஸத்திய வேத நூல் (கிரந்த சாஹேபு) முழங்குகிறதோ, எங்கெங்கு ஐந்து அன்பர் சேர்ந்து அருட் கலப்பிலிருக்கின்றனரோ, அங்கெல்லாம் நானிருக்கின்றேன்." என்று அருளிச் சென்றார். கண்ண னும் கீதையில் "எங்கு இக்கீதை அன்பால் ஓதப்படுகிற தோ அங்கு யானுள்ளேன், அங்கு திரு விளங்கும்" என்றார்.

அதுபோலவே, அன்பர்காள், எங்கு அருட்பா ஓதப்படு கின்றதோ, எங்கு அன்பர் அருள்வழி நிற்கின்றனரோ, அங் கெல்லாம் அருளப்பன் உள்ளான், உள்ளான். வருந்தருணப் பாடல்கள் எங்கு முழங்குகின்றனவோ, அங்கே அருளப்பன் வருவான், அருள் விளையாடுவான்.

அன்பர்களே! இந்த அற்புதமான அருட்பாவைக் கேட்டவுடனே ஒரு அருளெழுச்சியும் பேரின்பச்சிலிர்ப் பும் உண்டாகாத கல்லுமுண்டோ? இதைப் புனிதமாக இனிது ஓதுமிடங்களிலுள்ள கல்லும், புல்லும், இரும்பும், தூணுங்கூட உள்ள முருகி ஒரு புத்துணர்வும், புதுப் பொலிவும் எய்தும். இந்த நிகரற்ற அருட்கனிவாக்கின் அற்புதம் இனி வரவரத் தெரியும்.

அருள் வேதம்.

அன்பர்காள்! உலகை வளர்ப்பது அருமறை. அரு மறையென்றால் வடமொழி வேதமே யல்ல; நிறை அறிஞ ரின் அருள்மொழியே வேதம். அது என்றுமுள்ள கடவு ளுண்மை. தம்மை யறிந்த புலவரின் தூயவுள்ளத்தில் ஓங்காரமாக எழுந்து முரலும் அருள் வீணை. உபநிடத முனிவர், சிவனடியார்கள், மாலடியார்கள், புத்தர், ஏசுநாதர், முகம்மதுநபி, முதலானோர் அருள் வாக்குகளைக் கொண்டு தனித்தனிச் சமயங்களும், கலைகளும், நடைபுடைகளும், உலகில் பலவிதமாக உலவுகின்றன. இராமலிங்கப் பெரு மான் தெற்கே அருட்கொடி பிடித்தகாலத்திலேயே வடக்கே தட்சிணேசுவரம் காளிகோயிலில் வேதாந்த வுண்மைகளை யுபதேசித்து வந்த இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரின் உரை யும், சரிதையும் இன்று உலகளாவியுள்ளது. அவர் பெயரால் எத்தனையோ நூல்களும் நிலயங்களும், மடங்களும் தோன்றி யுள்ளன. இவ்வாறு நிறையறிஞரின் அருள்மொழிக்கு உலகையே ஆக்க வல்ல தனித்திறன் உண்டு. இதுகாறும் உலகிற்போந்த புனித நூல்களையெல்லாம் தன்னுள்ளடக்கி, சாதி சமய, சாத்திர கோத்திரச் சண்டைகளுக்கு எள்ளளவு மிடமின்றி, எம்மதமும் சம்மதமெனப் போற்றத்தக்க அற்புதத் திருவாக்குகளைப் பொழிந்த நமது அருட்கார மேகத்தை என்னென்று வழுத்துவோம்!

"இச்சாதிச் சமயவிகற் பங்களெல்லாந் தவிர்ந்தே
எவ்வுலகும் சன்மார்க்கப் பொதுவடைதல் வேண்டும்."

என்ற அவரது வேண்டுகோளைப் பொது நிலையில் யாவருள்ளும் நடம்புரியும் அருட்ஜோதியப்பனே நிறைவேற்றினான். அன்பர்களே, இவ்வருட்பா ஆண்டவன் வாக்கு; அதுவே சாகாக் கலை; உலகில் விரிந்து பரந்த சமயநூல்களிடையே, சமயங்கடந்த பொது நெறியை, அருட்பெருஞ் சோதி நெறியை, மற்ற எந்நூலுக்கும் இல்லாத அமுதச் சுவையும் ஆர்வமும், அன்பும், தெய்வானுபூதியும் கொண்டு, வள்ளலார் வாக்கினின்று நடராஜப் பெருமானே பொழிந்த இவ்வருள் வேதத்தை, ஓதாத தமிழன் இருக்கலாமா? அவ்வருள் வேதம் கல்லையும் கருணைபாற் கரைக்கும், மாந்தருள்ளத்தை அருட்பொன்னாக உருக்கும். இதை ஓதி வழிபடாத இல்லம் தமிழகத்தில் இனி இருக்கலாமா?

"நானுரைக்கும் வார்த்தையெலாம் நாயகன் சொல்
[வார்த்தையன்றி,
நானுரைக்கும் வார்த்தையன்று நாட்டீர்நான்—
[ஏனுரைப்பேன்?
நானார் எனக்கெனவோர் ஞானவுணர் வேதுசிவம்
ஊனாடி நில்லா வழி"

என்ற அருள் வாக்கே அருட்பாவின் கடவுட்பெருமைக்கு அத்தாட்சி. அன்பர்களே இதற்குமுன் இத்தகைய நூல் உலகிற் போந்ததில்லை; இனியும் இத்தகைய அருள்வாக்கு பிறக்குமா என்பது சந்தேகம். உதிக்குமானால் அது நம் பெருமானார் வாக்காகத்தானிருக்கவேண்டும். எத்தகைய நிலையினின்று இவ்வாக்கெழுந்தது?

"தந்தேகம் எனக்களித்தார்
தம்மருளும் பொருளும்
தம்மையுமிங் கெனக்களித்தார்.
எம்மையினும் பிரியார்.
எந்தேக மதிற்புகுந்தார்.
என்னுளத்தே யிருந்தார்.
என்னுடலிற் கலந்தநடத் திறைவர்"

என்றபடி உடல், உயிர், மனம், உள்ளம், உணர்வு, அறிவு, இன்பம், உண்மை, அனைத்திலும் கடவுட் கலப்புடன், சச்சிதானந்த மயமாகி, யோகாந்தம், போதாந்தம், கலாந்தம் நாதாந்தம், வேதாந்தம், சித்தாந்தம், ஆகிய ஆறந்தங்களுங் கடந்த ஒரு சோதிமலையினின்றன்றோ இவ்வருட்கங்கை அமுதூர்ந்து அடங்காத அன்பின்பவெள்ளமாக நம்மைக் காக்கப் பெருகி வந்துள்ளது. முக்குண தொந்தவிகாரங் களில் நடைப்பிணமாகத்திரியும் மாந்தரை, தெள்ளிய அருட் சோதி பாய்ச்சி உய்விக்கவன்றோ இக்கங்கை எழுந்தது. இந்த அருட்பா வொன்றைப் படித்தால் ஆயுளுக்கும் போ தும்; எல்லாம் இதில் அடக்கம்.

அருட்பாக்கள் அநுபவத்தினின்று மின்னிப்பறந்த பொன்மணிகள். அருட்பா எல்லார்க்கும் பொது மறை. உங்களுக்கு வேதமும் உபநிடதமும் வேண்டுமா? மஹாதேவ மாலையையும் அருட்பெருஞ் சோதியகவலையும் ஊன்றிப் படி யுங்கள். வேதங்காணாத வியன்பொருளை இத்தமிழ்த் திரு மறையில் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலக் காண்பீர்கள்.

உலகநிலை முழுதாகி யாங்காங் குள்ள
வுயிராகி யுயிர்க்குயிரா மொளி தானாகிக்
கலகநிலை யறியாத காட்சி யாகிக்
கதியாகி மெஞ்ஞானக் கண்ணாதாகி
யிலகுசிதா காசமதாய்ப் பரமா காச
வியல்பாகி யிணையொன்று மில்லாதாகி
யலகிலறி வானந்த மாகி சச்சி
தானந்த மயமாகி யமர்ந்த தேவே”

என்ற ஒரு பாட்டே வேதம், உபநிடதம், கீதை ப்ரஹ்ம சூத்ரம் எல்லாவற்றையும் தூக்கி விழுங்கி விட்டதே. ஏசு நாதரின் அருள் மொழிகளைப் பிழிந்தெடுத்தால் இரண்டு அமுதச் சொட்டுகள் விழும். ஒன்று உன்னுள்ளே யுள்ள வானரசை அடை; மற்றொன்று தந்தையைப் போலப் பூரணம் பெறு. அன்பர்களே, அந்தவானரசு இன்னதென்று இதுகாறும் யாரும் விளங்கிலர், விளக்கிலர். தான் கண்டு, அதில் உறைந்து, அதன் இன்பவூற்றை உலகமாந்தர்க்

கெல்லாம் ஈந்த நமது வள்ளலார் பெருமை உரைக் கடங்கு மோ? தனிப்பொது, பொற்சபை, சிற்சபை, பொதுநிலை என்றதுரிய நிலயத்தை எவ்வளவு அழகாக நம்முன் வள்ளற் பெருமான் சித்தரிக்கிறார்:—

"அணிவளர் திருச்சிற் றம்பலத் தாடும்
ஆனந்த யோகமே யமுதே!
மணிவளர் ஒளியே! ஒளியினுள் ளொளியே
மன்னுமென் னுருயிர்த் துணையே
துணிவுறு சித்தாந் தப்பெரும் பொருளே!
தூயவே தாந்தத்தின் பயனே
பணிவுறு முளத்தே இனித்திட வெனக்கே
பழுத்தபே ரானந்தப் பழமே."

இந்தப் பழமே நமது அருளை உலகிற்கெல்லாமளித்தது.

"அகவடிவை யொருகணத்தே யனகவடி வாக்கி
யருளமுத முவந்தளித்தே யடிக்கடியென் னுளத்தே
முகவடிவந் தனைக்காட்டிக் களித்துவியந் திடவே
முடியனைத்து முணர்த்தியொரு முன்னிலையில் லாதே
சகவடிவில் தானாகி நானாகி நானுந்
தானுமொரு வடிவாகித் தனித்தோங்கப் புரிந்தே
சுகவடிவந் தனையளித்த துரையேயென் னுளத்தே
சுத்தநடம் புரிகின்ற சித்தசிகா மணியே!"

எல்லார்க்கும் பொதுவில், தானென்றெழுந்த உள்ளமாகிய தகர நிலயத்தில், சுத்தநடம் புரிகின்ற சித்தசிகாமணியின் அருளின்பக் கலப்பினின்றன்றோ இவ்வருட்பாவை வள்ள லார் அள்ளிப் பொழிந்துள்ளார்.

அன்பர்களே, நீதிநெறிகளை விளக்கும் பௌத்த சமண மதம், சீனர் போற்றும் கன்பூசிமதவுண்மைகள் வேண்டுமா? அருட்பாவைவிட நீதி யுறுத்தும் நூல்களை வேறு கண்டி லேம். நெஞ்சறிவுறுத்தல் ஒன்றுபோதும். பச்சை மரத்தில் ஆணிபாய்ந்தாற்போல நன்னெறி யுணர்வும் உலகாயத வாழ்

வின் இழிவும் மனத்தில் பளிச்செனப்பாயும். முகமதுநபி நாயகம் அருளிய கடவுளுறுதியும் அடைக்கலமும் வேண்டுமோ?

> என்னைவிட மாட்டாய் நான் உன்னைவிட மாட்டேன்
> இருவருமொன் ருகியிங்கே இருக்கின்றோம்,

என்ற ஒருவாக்கு போதும். இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் சிறு கதைகள் உதாரணங்கள் வாயிலாகக் கூறிய சர்வ மத சமரஸவுண்மைகள் வேண்டுமோ? அருட்பாவில் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் இனிக்க இனிக்கக் காண்க.

இவையெல்லாம் மிகச் சாதாரண விஷயங்கள். இவையெல்லாம் கடவுளறிவின் அரிச்சுவடிகள். இவற்றிற்கு மேலுள்ள துரிய ப்ரம்மஞானத்தை அருட்பா அருளுகின்றது. தூல முதல் துரியப் பொருள் முடி மட்டும் எழுந்தோங்கிய அருளறிவுத் திருமலையே அருட்பா. எந்த அறிவை அருட்பா வலிவுறுத்துகின்றது? கேண்மோ!

> துரிய மேற்பா வெளியிலே சுகநடம் புரியும்
> பெரியதோர் அருட் ஜோதியைப் பெறுதலே
> [யெவர்க்கும்
> அரிய பேறுமற் றவையெல்லாம் எளியவே யறிமின்
> உரிய இம்மொழி மறைமொழி சத்தியம் உலகீர்.
> இந்நிலைக்கு உயர உறு துணையென்ன? அதுவே அருள்.

அருளெனுந் தமிழ்த் திருமொழிக்கு ஈடு வேறு மொழிகளில் இல்லை. அன்பு, சக்தி, காதல், ஆர்வம், ஒற்றுமை, உயிரிரக்கம், ஈகை முதலிய எல்லா நலங்களும் அடங்கி அவற்றினும் விரிந்த கடவுட் பொருளுடையது அருள். அருளென்பது கடவுள் வல்லமை, கடவுட் சோதி. தாக்கற்ற தனி முதல்வன் அந்த அருள் வடிவாகவே உலகில் ஐந்தொழிலும் செய்து அருளாடல் புரிகின்றான். ஆறுவது திருமுறையின் பொருள் இவ்வருளின் விரிவே. ஒவ்வொரு சமயத்திற்கும் மந்திரமுண்டு. சைவத்திற்கு பஞ்சாட்சரம் போல நமது அருட் சமயத்திற்கு வள்ளலார் மொழிந்த மந்திரமென்ன? அதுவே "அருட் பெருஞ்சோதி"

(Supreme Divine Light) என்னும் ஷடாட்சரம். உலகில் கண்ணெதிரே விளங்கும் பொருள்களில் தூயது, பெரியது, அழகியது, இன்றியமையாதது, எல்லாந்தருவது எது? அதுவே ஒளி, சோதி, கதிரவன், சூரியன்; இச்சோதிக்கும் சோதியாகி அனைத்திலும் பெரிதான ஆண்டவனின் அருட் சோதியையே வள்ளலார் உள்ளத்தில் நினைந்து நினைந்து உருகச் சொல்லிப்போந்தார்.

இந்த அருளுதயம் வள்ளலாருக்கு எப்போதுண்டா யிற்று என்று சிலர் வினவுவர். பலர் பல படக்கூறுவர். வள்ளலார் ஆண்டவனின் அருட் குழந்தையாகவே அவதரித் தவர். உலகம் பல சாதி சமயச் சச்சரவினால் இரத்தக்கள மானது. கிணற்றுத் தவளைபோலத் தத்தம் மதமேபெரிதென மருண்டு சாத்திரங்களெல்லாம் தாறுமாறாக அர்த்தம் செய் யப்பட்டு, மனித வாழ்வு உண்மை நெறி பிசகி, வேற்றுமைக் கந்தலாகிப் போலி மதாச்சாரங்களில் தட்டழிந்து உழன்ற போது எம்பெருமான் மனிதரை இருட்சாதி சமயப் படுகுழிகளினின்று எடுத்து சுத்த சமரஸ சன்மார்க்க நெறி யில் உயர்த்தவே திருவுளக் கருணைபற்றி எழுந்தருளினார். வடநூல் வேதம் விளங்காது, மறை மறைந்து பண்டிதப் புரட்டுகளால் உருக்குலைந்து போனது. இனி அதைப் பயில்வதில் பயனில்லை யென மாந்தர் அலுத்தனர். அச் சமயமே அனைவரும் தெளிவாக அறியக்கூடிய இனிய எளிய தமிழில் வள்ளற்புலவர் அருள் வேதம் விளக்கினார்.

அவதாரப் பெருமை.

அகத்தே கறுத்துப் புறத்தே வெளுத்
 திருந்த வுலக ரனைவரையும்
சகத்தே திருத்திச் சன்மார்க்க
 சங்கத் தடைவித் திடஅவரும்
இகத்தே பரத்தைப் பெற்று மகிழ்ந்
 திடுதற் கென்றே யென்னை யிந்த
யுகத்தே யிறைவன் வருவிக்க
 வுற்றேன் அருளைப் பெற்றேனே,

அருட்பா நேயர்களே, இதுவே வள்ளற் பெருமானின் அவ தார ரகசியம். இவ்வருட்பணியே வள்ளலார் வாழ்க்கை. வள்ளலாரும் அருட்பாவும் வேறல்ல. அது அவர். அவர் அது. "இகத்தே பரத்தைப் பெற்று" என்பதை ஆங்கி லத்தில் "to attain Heaven upon this Earth" என்று மொழி பெயர்த்து விட்டால், உலகெலாம் கைதட்டி ஹாஹா, என்ன வாக்கு! என்னும் அன்பர்களே, அருட்பாவின் ஒரு வாக்கு போதும் உலகம் உய்தற்கு. அது காட்டும் அருள் வழியே பல சமயத்தார் தேடியும் காணாதது. அந்த அருள் வடிவாகவே வள்ளற் பெருமான் அவதரித்தார்.

இராமய பிள்ளையின் மலர்க் கரத்தில் இராமலிங்கக் குழந்தை தனது அருளப்பனைக் காந்த விழியால் நோக்கி, நடராஜ சந்நிதியிலிருந்த அன்றே அருள் விதை அவர் திருவு ளத்தில் முளைக்கத் தொடங்கியது. அது திருவொற்றியூரில் செடியானது. மீண்டும் சிதம்பரத்தில் கிளை பரந்தது கருங் குழியில் மலர்ந்தது; வடலூரில் பழுத்து உலகிற்கு; அறு சுவை யூட்டியது. (எமது இராமலிங்க விஜயத்தில் வள்ள லார் திருவரலாற்றை விரிவாகக் காண்க). பிள்ளைச் சிறு விண்ணப்பம், பிள்ளைப் பெரு விண்ணப்பம், இங்கித மாலை, திருவருண் முறையீடு, முதலியவற்றில் வள்ளலார் வாழ்வுக் குறிப்புகள் பளிச்சிடுகின்றன. அவருடைய உயிரிரக்கம் புத்தர், மஹாவீரனினும் பன் மடங்கு பெரிது. தன் தலை யில் கடித்த பாம்பிற்கு மன்னிப்புக் கொடுத்த பெருமானை என்னென்றுரைப்பது. வாடிய பூவைப் புத்தர் கண்டு இரங்கியதை உலகம் இசை பாடுகிறது.

"வாடிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம் வாடி னேன் பசியினு இளைத்தேன்; கன்றுகள் கதறக் கருத்திற் கலங்கினேன்; அதிர் நடை கண்டு நெஞ்சு மதிர்ந் தேன், தீ மொழி கேட்டுத் தீயென நொந்தேன். களி யரைக் கண்டு கடலள வஞ்சினேன். களவெனக் கேட்டுக் கனலென நொந்தேன். உரத்துப் பேசின் உள்ளம் நடுங்கி னேன். ஐயோ வென்று வெதும்புவோர்க் கிரங்கினேன். எளியரை வலியர் அடிப்பதை யேங்கினேன். புலானுண்

போரைக் கண்டு எலும்பிளைத்தேன். பிணப்பறை கேட்டுப் பெரிதும் கலங்கினேன். கொலைஞரைக் கண்டு கொள்ளி போற் கொதித்தேன்" என்று பிள்ளைப் பெரு விண்ணப்பத்தில் வரும் அருணெறி வாழ்வின் மின்வெட்டுகளைக் காண்மின். இத்தகைய வாழ்வும் வாக்கும் ஒன்று கூடி விளங்கும் போது தான் மஹான்களின் அற்புதம் வெளியாகின்றது.

அருள் வாக்கு.

கடவுள் வானில் மின்னும் அறிவுமீன்களிடை வள்ளலார் வாழ்வு ஒரு சோதிக் கதிரவன் போல நிலவுகிறது. அச்சோதியில் மற்ற மீன்கள் விழுங்கப்பட்டு நிற்கின்றன.

"தந்தையைக் கண்டேன் யான்
சாகா வரம் பெற்றேன்
சிந்தை களித்தேனென் றூதூது
சித்தெல்லாம் வல்லேனென் றூதூது"

இதுவே வள்ளலார் வாழ்வின் ரகசியம். அடி முதல் நுனி மட்டும் ஒவ்வோரணுவும் எம்பெருமான் வாழ்வு அருட்சுவை யுடைத்து. ஒதாதுணர்ந்த முற்றறிவாளரான நமது அருட் பெருமான், கண்ணாடிபோன்று மாசற்ற தூய தெளிந்த வுள்ளத்தில் காட்சியான அருளுண்மையை சொல்லோவியமாக அவ்வப்போது வெளியிட்டு உலகிற் கீந்தார். மணி வாசகரும், ஞானப்பாலருந்தியரான ஆளுடைய பிள்ளையாரும், திருத்தணிகை முருகனும், ஒற்றியூர்த் தியாகேசனும், தந்தையான சற்குருமணி தில்லை நடராஜனும் அவர் வாக்கில் விளையாடிய இன்பத்தை எதைக் கொண்டளப்பது! ஆண்டவனிடம் பிள்ளை போலும், காதலி போலும் உறவாடிய அந்த அன்பை எதற்கு உவமிப்பது:—

சழக்கி ருந்ததென் னிடத்திலா யினுநீர்
தந்தை யாதலிற் சார்ந்தநின் னெறியிற்
பழக்கி வைப்பது தேவரீக் குரிமை;
பண்பன் றேஎன் வினைப் பரிந்திலீ ராகில்,
வழக்கி ருப்பதிங் குமக்குமென் றனக்கும்
வருந்தக் கூறுதன் மரபுமற் றன்றால்,

பூழக்கை மாவுரி யீரொற்றி யுடையீர்
  பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி யெதுவே!

வெள்ளி மாமலை வீடென வுடையீர்,
  விளங்கு பொன்மலை வில்லெனக் கொண்டீர்,
வள்ளி யீரென நும்மைவந் தடைந்தால்
  வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்;
எள்ளி லெண்ணெய்போல் எங்கணு நின்றீர்,
  ஏழை யேன்குறை யேனறி யீரோ?
ஒள்ளி யீருமை யன்றியொன்றறியேன்;
  ஓங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே!

என்று நயமாகவும், துணிந்தும் கடவுளை உறுதியாகப் பற்றிய எம்பிரானுக்கு, ஆண்டவன் கைக்கனி போன்று அருளறிவையும், அருட்சித்தியையும் அளித்தான்.

"என்னுயிரும் என்னுடலும் என்பொருளும் யானே
இசைந்துகொடுத் திடவாங்கி யிட்டதன்பின் மகிழ்ந்தே
தன்னுயிருந் தன்னுடலும் தன்பொருளும் எனக்கே
தந்துகலந் தெனைப்புணர்ந்த தனித்தபெருஞ் சுடரே"

இதுவே வள்ளற் பெருமானின் அருட் சித்திவிளக்கம்.

திருவருட் சித்தி.

இந்தத் திருவருட்சித்தி என்றும் அழியாது. அந்த அருட் சக்தி அன்று பல அற்புதங்களைப் புரிந்தது. பிறர் விழிகளுக்குப் புலப்படாது மறைந்துலவும் ஆற்றலீந்தது. உலகின் ஆசையாணவப் பேய்களை நடுக்கி யோட்டியது; தீராத நோய்களைத் தீர்த்தது; அன்பர்க்கு அருந்துணை புரிந்தது; புலை கொலைகளை நிறுத்தியது. வரண்ட கோடையில் மழை பொழிவித்தது. நீரால் விளக்கெரித்தது; சிதம்பரத்தை வடலூரில் இலக்கியது; அரவுகடி தீர்த்தது. சுருக்கமாக, ஞான சம்பந்தர் அப்பர் ஏசுநாதர் புத்தர் முதலியோர் அன்று செய்ததாகக் கூறப்படும் அற்புதங்களை இந்தக் காலத்தில் செய்து திருவருட் பெருமையை விளக்கியது. இவையனைத்திலும் அற்புதம் அருட்பா; அந்த அற்புதங்கள்

அக்காலத்தோடு சரி; அருட்பாவின் அற்புதம் உலகுள்ள மட்டும் நின்றுநிலவும்.

அன்பர்களே, இத்தகைய அற்புத வாக்கு மேனாட்டில் எழுதியிருந்தால், இதற்குள் உலகம் முழுதும் பரவி ஒவ்வொரு மொழியும் பொன்னாலும் மாணிக்கத்தாலும் பதிக்கப் பெற்றிருக்கும். எம்மொழியினும் இனிய இளந்தமிழ் மொழியுடையீர், அருட்பா உங்களுக்கு அருட் பெருமான் அளித்த விலையில்லா மாணிக்க மலையன்றோ? அக்காலத்தில் திருவருட்குயில் பாழ் வனாந்திரத்தில் பாடி அலுத்து, மறைந்தது. இன்று அதனன்பும், ஆர்வமும், ஒவ்வொரு வருளத்திலும் பதிந்துள்ளன. அருட்பா கேட்காத செவி டனுமுண்டோ? அன்பீர், அருட்பா, அருள் வேதம். இதை ஒவ்வொரு வீட்டிலும் வணங்குக. ஒவ்வொருவருள்ளத்தி லும் அருட்பா முழங்குக. அதன் வழி வாழுக. அது சாமானியமான கவியின் வாக்கன்று. அல்லது சாதாரண அறிவாளியின் வாக்கன்று. அது ஒப்புயர்வற்ற சுத்த ஸன் மார்க்க வேதம்.

கடல் கடந்தேன், கரை கடந்தேன்,
கண்டு கொண்டேன் கோயில்;
கதவு திறந் திடப்பெற்றேன்;
காட்சியெலாங் கண்டேன்;
அடர்கடந்த திருவமுதுண்
டருளொளியாலனைத்தும்
அறிந்துதெளிந் தறிவுருவாய்,
அழியாமை யடைந்தேன்;
உடல்குளிர்ந்தேன் உயிர்குளிர்ந்தேன்;
உள்ளமெல்லாம் தழைத்தேன்;
உள்ளபடி யுள்ளபொருள்
உள்ளவனாய் நின்றேன்.
இடர்தவிர்க்கும் சித்தியெல்லாம்,
என்வசமோங் கினவே;
இத்தனையும் பொதுநடஞ்செய்
இறைவனருட் செயலே.

அன்பீர், இந்த அருட்செயலை அருட்பா அளிக்கவல்லது. அது சாகாக்கலை; மாந்தரை நித்திய உணர்வில் எழுப்பி, இறவா நிலைதரும் இன்பத்திருவருளாசான்; அந்த அருட்பா தமிழர் நாவிலூறி, நெஞ்சிலூறி வாழ்வை வளஞ்செய்க!

இந்த அருணிதியைத் தமிழர் உலகெலாம் பரப்பவேண்டும். கிறிஸ்தவர், புத்தர், இராமகிருஷ்ண சங்கத்தார் செய்வது போன்று இந்த அருட்சமயத்தை உலகளாவச் செய்யத் தமிழிளஞ்சிங்கங்கள் அருட்பெருஞ் சோதி முழக்கத்துடனெழுக! இந்த அருட்பாவை அப்படியே வேறு மொழிகளில் ஆக்குதல் கடினம். சுமார் 100 அருட்பாக்களையும் வள்ளலார் உபதேசங்களையும் Mahatma Ramalingam என்னும் ஆங்கில நூலில் மொழி பெயர்த்துள்ளது காண்க. தமிழின் அருளழகு ஆங்கிலத்தில் அமையவில்லை. ஆதலால் இதன் பொருளை விரிவுரைகளாக வள்ளலார் வாழ்வுடன் சேர்த்து ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஹிந்தி, குஜராத்தி, வங்காளம் முதலிய மொழிகளில் வெளியிட்டு, இந்தியாவிலும் மேனாட்டிலும், கிழக்கு நாடுகளிலும் அருட்சமயத் தொண்டர் ஆங்காங்கு சென்று சமரஸ ஸன்மார்க்க சங்கம் நிறுவவேண்டும். முதலில் 1000 அன்பர்களாவது சாதனஞ் செய்து அருளொளி பெறவேண்டும். இப்போது வள்ளலார் பெயரால் பலி தடுத்தல், புலால் மறுத்தல், சோறு போடுதல், அருட்பா ஓதுதல், நடைபெறுகின்றன. எம்மதத்திற்கும் சம்மதமான பொது நிலைத் தெய்வம் இதயமன்றில் நடமாடுகிறது. அருட்பாவை மந்திரம்போன்று ஓதி, சிந்தித்து, வாழ்விலமைத்து, உள்ளத்தைக் கண்ணாடிபோன்று மாசறுத்தால் அதில் அருட்ஜோதி இறங்கும். ஒளி காணலாம். ஓமொலி கேட்கலாம். அருளாறுபாய்வதை உணரலாம். உள்ளே தியானம் கூடுமட்டும் ஒருமனப்படுதற்குச் சாதனமாக ஒரு கண்ணாடி முன் பளிச்சென்று ஒரு விளக்கையேற்றி, கண்ணாடியை மாசற்ற உள்ளமாகவும் விளக்கை அருட்சுடராகவும் தியானம் செய்க. அருள் வாழ்வு வாழுக. எவ்வுயிரும் பொதுவென்றெண்ணி யிரங்குக. பரந்த கருணையை உள்ளே வளர்த்து வருக. ஆன்மா ஒன்று. புத்த சமண மதங்களும் ஆன்மாவை ஒப்புகின்றன. அது எங்கு

முள்ளது. அதன் சட்டையே பூதவிகாரம். ஒவ்வொன்றி லும் ஆன்மாவைக் கண்டு அன்பு செய்க. எனில் வேறு சாதி சமய சாத்திர கோத்திர சண்டை வேண்டுவதில்லை. இதுவே ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாடு. இந்த சுத்தான்ம நிலையே சாகாநிலை. இந்த மாசற்ற ஆன்மக்கலப்பு, உடலையும் பொன்னாக்கும். உள்ளே கலந்தால் உலகிலும் கலக்கலாம். அப்போது உடலும் கடவுளைக்காட்டும். "மாசற்ற கொள்கை மனதில் அடைந்தக்கால், ஈசனைக் காட்டு முடம்பு."

அருளாட்சியாகிய ஆத்மானுபூதியை உள்ளே பெறுவதே ஸ்வராஜ்யம், தன்னாட்சி. உலக வாழ்வை ஆன்ம விரவாக்குவதே ஸாம்ராஜ்யம்.

> அகிலவாழ் வத்தனையும் ஆன்ம விரிவாக
> நிகழுவதே யுண்மை நிறைவு.
>
> (தர்மஸாதனம்)

இதுவே அருட்பாவின் முழுப்பயன். இந்த ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாடே வுலக ஒற்றுமைக்கு ஆணிவேர். இதுவே சுத்த ஸமரஸ ஸன்மார்க்க விளக்கு. நித்தியமான ஆன்மா வில் அருட் கலப்புடன் வாழுவதே இறவாமை. இந்த நித்திய சுத்த முத்த சமத்துவ வாழ்விற்கே அருட்பா வழி காட்டுகிறது.

அன்பர்காள், மீண்டும் மீண்டும் வள்ளற்பெரு மான் வலியுறுத்துவதென்னே! ஆ! அவருடைய அன்பும் அடக்கமும், தாழ்மையும், குழந்தை போன்ற உள்ளமும் உலகின் அற்புதங்களில் ஒன்று. இவ்வளவு அருட் பெருமை வாய்ந்தும், அருள் வாக்கிருந்தும், அருட் சித்தாடியும் வள்ளலார் உரக்கப் பேசார், கைவீசி நடவார், கைகுவித்தே நடப்பார். கூட்டம் ஆட்டம், பாட்டம் விரும்பார். "சாமி" என்று தன்னை அழைப்பதை வெறுப்பார். தன் உருவெழுதிவைப்பதையும் மறுத்தார். அருட்பாவை வெளியிடக்கூட முதலில் சம்மதிக்கவில்லை. 'அருட்பிரகாச வள்ளலார்' என்று அதில் தன்னை அன்பர்கள் சிறப்பித்ததைக் கூட மறுத்தார். தனது சுத்த ஸன்மார்க்ச ங்கத்தில் தன்னையும் ஒரு ஊழியனாகவே யுணர்ந்தார்.

சன்மார்க்க சங்கத்தீர் சிற்றடியே நுமது
தாள்வணங்கிச் சாற்றுகின்றேன் தயவினொடுங் கேளீர்:-
என்மார்க்கத் தெனைநுமக்குள் ஒருவனெனக் கொள்வீர்.
எல்லாஞ்செய் வல்லநம் இறைவனையே தொழுவீர்;
புன்மார்க்கத் தவர்போல வேறுசில புகன்றே
புத்திமயக் கடையாதீர் பூரணமெய்ச் சுகமாய்த்
தன்மார்க்க மாய்விளங்கும் சுத்தசிவ மொன்றே;
தன்னாணை என்னாணை சார்ந்தறிமின் ஈண்டே.

இதுதான் வள்ளற்பெருமானின் உபதேசமணி. "ஐயோ நம் சகோதரர்கள் தெய்வத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாததினாலே யல்லவா நம்மைச் சுற்றுகிறார்கள், என்று நான் உள்ளும் புறமும் பரிதாபப்பட்டுக் கொண்டேயிருந்தேன், இருக்கின்றேன், இருப்பேன். அனுபவித்தாலல்லது தெய்வத்தினிடம் பிரியமிருக்காது. நாம் அடைய வேண்டியது ஆன்மலாபமான சிவானுபவமே (சிவம் என்பது எல்லோரும் வேண்டும பேரின்பப் பொருள்.). அருட் பெருஞ்சோதி தனிப் பெருங் கருணையெனும் மந்திரம் ஆண்டவன் அளித்தது. அதை அருநெறி பற்றிச் சாதனம் செய்க" என்றார்.

அருட்சோதி.

அருட்சோதி யோகம் இதுவே. அகமாகிய ஆன்மப்ரகாசமே ஞானசபை. அந்தப் பிரகாசத்திற்குள்ளிருக்கும் பிரகாசம் கடவுள். அந்த உள்ளொளியின் அசைவு நடனம். இதுவே ஞானகாச நடனம். அருளே அவனையடையும் நெறி. இவ்வருள் எல்லாவுயிர்களிடமும் அன்பு வைப்பதால் எய்தும்," என்று இவ்வாறெல்லாம் படித்துப் படித்துத் திருவருள் உண்மைகளை வள்ளலார் அள்ளித் தெளித்து உலகெலாம் ஒரு அருட் குலமாய் வாழக்கூடிய பொது நெறியை விளக்கினார். நாள் தோறும் மனிதன் எப்படித் தூயவாழ்வு வாழ்வதென்பதையும் மிகத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். ஜீவகாருண்ய வொழுக்கம், நித்தியவொழுக்கம் முதலியவற்றைக் காண்க.

சுருக்கமாக, அருட்பா உலகையும் விண்ணையும் தன்னு ளடக்கி அதன் மேலும் ஓங்கி நிற்கும் ஒரு சத்ய தர்மஜோதி மலை. அதில் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு கூட இன்னும் உல கறியவில்லை. அருட்பாவிற்குச் சிலர் உரை எழுதுகின்றனர். அது உரையிலடங்காது. அதன் இனிய எளிய இன்ப நடை யை ஓதியோதியுள்ளே உணர்ந்து வாழ்விற் பதிக்கவேண்டும். இத்தகைய அருள் விளக்கு உலகெங்கும் விளங்க இனி முயல வேண்டும். தமிழன்பீர், வள்ளலார் காலத்தில் தான் வடக்கே பரமஹம்ஸரும் உதித்தார். அவர் உரைகளுக்கும், வள்ளலாரின் அருட்பாக்களுக்கும் உள்ள தார தம்மியத்தை யாரும் அறியலாம். அவருக்கு அங்கு ஒரு விவேகானந்தச் சிங்கமெழுந்தது. இங்கு தமிழர் அக்காலத்தில் வள்ளலாரை அறியவில்லை.

"ஆன்ம நேய வொருமைப் பாட்டுர்மைச் சகோதரர் களே, (Brothers of the Spiritual Communion) நாம் அருட் பெருஞ்சோதி ஆண்டவரின் ஆணைப்படி, கடையை இந்நாள்வரை விரித்தோம். கொள்வாரில்லை. ஆதலால் இனி இரண்டரை கடிகை நேரம் உங்களுடைய ஊனக்கண் களுக்குத் தோன்ற மாட்டோம். நீங்கள் இந்த தீபத்தினைக் கடவுள் எனக் கொண்டு ஜீவகாருண்ய நெறியால் வழிபட் டுய்யுங்கள். பிறகு அருட் பெருஞ்சோதி ஆண்டவன் வரு வார். அப்போது திருவருட் செங்கோலாட்சி நடத்துவோம். சுத்த சிவ சன்மார்க்கம் ஒன்றே இனி எல்லா உலகத்தும் வழங்கும் அது கடவுள் சம்மதம்." இதுதான் வள்ளலா ரின் இறுதி மொழிகள்.

அன்பீர், இவ்வுண்மை இன்று விளங்கி வருகிறது. உலகெங்கும் அருட் பெருமான் சமரஸ முழக்கம்செய்கிறான். ஆங்காங்கு ஸமரஸச் சங்கங்கள் தோன்றிக் கொண்டிருக்கின் றன. ஆனால் ஆன்ம நேய வொருமைப் பாட்டுரிமை ஓரிடத் தில் மௌனமாக நிலவுகிறது. தமிழுலகம் அருள் நிலயமா கும் காலம் வரும். இன்னும் 10 ஆண்டுகளில் சித்தாடல் எல்லாரும் அறிய விளங்கும், காண்பீர்கள்! அருட்பாவின் ஒவ்வொரு மொழியும் நிறைவேறும்.

தங்கமே யனையார் கூடிய ஞான
 சமரஸ சுத்தஸன் மார்க்கச்
சங்கமே கண்டுகளிக்கவும், சங்கம்
 சார்ந்திடுங் கோயில்கண் டிடவும்,
துங்கமே பெருஞ்சற் சங்கநீ டூழி
 துலங்கவுஞ் சந்நதி லடியேன்
அங்கமே குளிர்ந்து நின்றனைப் பாடி
 யாடவும் இச்சைகாண் எந்தாய்.

என்று வள்ளலார் அன்று முறையிட்டார். இன்று ஒவ்வொரு தமிழனும் உலகெல்லாம் இவ்விச்சை நிறைவேற முயல்க! அருட்கலப்புடன் அருட்பணி புரிக!

ஐயரருட் சோதியர சாட்சியென தாச்சு;
 ஆரணமும் ஆகமமும் பேசுவதென் பேச்சு!
எய்யுலக வாழ்விலெனக் கென்னையினி யேச்சு
 என்பிறவித் துன்பமெலாம் இன்றோடே போச்சு

என்று கைத்தாளம் போடுமின்! வள்ளலார் அன்று நயமாக உலகைக்கூவிஉபதேசித்தார்:—

நீர்பிறரோ? யானுமக்கு நேயவுற வலனோ?
 நெடுமொழியே யுரைப்பனன்றிக்
 கொடுமொழி சொல் வேனோ?
சார்புறவே யருளமுதந் தந்தெனையே லேற்றித்
 தனித்தபெருஞ் சுகமளித்த தனித்த பெரும் பதிதான்
 சீர்பெறவே திருப்பொதுவிற் றிருமேனி தரித்துச்
 சித்தாடல் புரிகின்ற திருநாள்க ளடுத்த;
ஓர்புறவே யிதுநல்ல தருணமிங்கே வம்மின்;
 உலகியலீர் உன்னியவா றுற்றிடுவீர்விரைந்தே,

என்று உலகனைத்தையுங் கூவுமின்!

வள்ளலார் கண்ட உண்மை யறிவு மன்றம்.

வள்ளலார் வாழ்வு அருளுண்மை விளக்கம். இன்று எங்கும் சமரஸம் பேசுகின்றனர். ஆனால் உண்மைச்

சமரஸம் ஆன்மநேய ஒருமைப் பாட்டில்தான் இயலும். அச் சமரஸ வழியை உலகிற்கு முதல் முதல் காட்டியது மஹாத்மா ராமலிங்கமே. அதற்கான அருட்சக்தியைக் கொண்டுவந்ததும் அவரே. அவர் காட்டிய வழியை இன்னும் உலகம் அறியவில்லை. ஏனெனில் இன்னும் வெளிவேடத்திலும், வெளி ஆர்ப்பாட்டங்களிலும், தன்னலவகந்தையிலும் உலகு திரிந்து கொண்டிருக்கிறது. உள்ளொன்றுவைத்துப் புறமொன்று பேசுவோர் கூட்டத்தில் வஞ்சம், கரவு, போர், போட்டி, பொறாமை, தன்னலப்பேய்கள் தாண்டவமாடுகின்றன. உலகின் அழிநிலையை வள்ளற்பெருமான் திருவுள்ளம் எவ்வளவு தெளிவாக அறிந்துள்ளது!

> "பொய்விளக்கப் புகுகின்றீர், போதுகழிக் கின்றீர்"
> "வட்டிமேல் வட்டிகொள் மார்க்கத்தில் நின்றீர்"

என்ற இரண்டு பாக்களையும் பார்க்கவும். வள்ளலார் வாழ்வும், மொழியும் உலகின் நச்சியல்பிற்கு அரிய மந்திரவாதி. அருட்பாவின் உண்மைப் பொருளை உருவாக விளக்கவே வள்ளலார் சத்தியஞானசபை காட்டினர்.

அன்பீர், எம்பெருமான் உலக சமரஸத்தை கடவுளுண்மை, ஆன்ம அறிவு, இரண்டின் மீதும் நிலைநாட்டினர். உலகெல்லாம் ஒரு கடவுள் மன்றம். அருட்சோதிக் கலப்பில் அனைவரும் எவ்வகைப் புறவேற்றுமைகளுமின்றி, அதில் சுத்த முக்த சமத்வ வாழ்வு வாழலாம் என்பதை விளக்கவே ஞான சபை ஏற்பட்டது. ஒவ்வொரூரிலும் இம்மாதிரி ஞானசபையை நிலை நாட்டவேண்டும்.

உங்களுக்கு ஒரு உதாரணம் காட்டுகின்றேன். நமது வள்ளற்பெருமான் இங்கு உலகெல்லாம் உலாவுவோம் என்று மறைந்து சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் துருக்கியில் பஹாய் இயக்கம் என்னும் உலக சமரஸ இயக்கம் தோன்றியது. அவர்கள் நமது உண்மையறிவு மன்றம் போன்று முதலில் ஒரு ஞானசபை கட்டுகின்றனர். அதில் எவ்விதமான குறி வழிபாடு மில்லை. அதில் ஆண்டவனை எல்லாரும் சாதி சமய வேற்றுமையின்றி வழுத்துவர். அதைச் சுற்றி வைத்திய

சாலை, பள்ளிக்கூடம், நீதி மன்றம், கடைகள், அச்சுக்கூடம், அன்பர் தங்குவதற்குச் சிறு சிறு மனைகள், விசேடநாட்களைக் கொண்டாடுவதற்கு மாளிகைகள் எழுப்புகின்றனர். அந்த நிலையம் ஒரு பெரிய நகரமாக விளங்குகின்றது. எல்லாரும் அதில் ஒற்றுமையாக அருட்கலப்பில் வாழுகின்றனர். அமெரிக்கா, பிரான்சு, எகிப்து, துருக்கி, அரபியாவில் அத்தகைமைய நிலையங்கள் உள்ளன. அம்மாதிரி ஊருக்கு ஊர் இத்தகைய சத்திய ஞானசபையும் அதைச் சுற்றி மக்கள் வாழ்வும் அமையவேண்டும். அத்தகைய அமைவிற்கு ஆன்ம நேய வாழ்வு என்போம். வள்ளலாரின் திருவுள்ளம் உலகளாவியது! உலகையே ஒரு சத்திய ஞான சபையாக்கி எல்லா மாந்தரையும் அருட் கலப்பில் வாழச் செய்வது. இப் பெரிய காரியத்தைத் தமிழர் நிறைவேற்ற வேண்டும். இதுவே ஒற்றுமைக்கு வழி.

இப்போது தீண்டாதார் இயக்கம் கிளம்பி யிருக்கிறது. இது ஏதோ தூலமாகச் சில காரியங்களைச் செய்யலாமே யொழிய முழு ஒற்றுமையை நிலைநாட்டாது. இப் போதுள்ள அழி நிலைமையில் இக்கோயில்களிற் றீண்டாதார் புகுவதும் புகாததும் ஒன்றுதான். தற்காலக் கோயில்களின் இழிநிலை சொல்ல வேண்டியதில்லை. எங்குமுள்ள தெய் வத்தை இதயத்தில் வழுத்துவதே மேல். ஞானவொளி மழுங்கிய இக்காலக் கோயிலிற் புகுதற்கு இத்தனை கிளர்ச்சி செய்வது மனித சக்தியை வீணாக்குவதாகும்.

அருளறிவையும் ஆன்ம நேயத்தையும் பரப்பவேண் டும். அருட்பா படித்தால் அதன் மந்திர சக்தி புலைத்தொழி லாளரையும் புனிதராக்கும். அதில் வள்ளலார் காட்டிய அருள் மருந்தே மருந்து. அம்மருந்தைப் பல நோய்களால் வாடும் உலகிற்கு உதவுங்கள். கையில் அருட்பாவை யெடுங் கள். நாவால் அப்பொன்மணி வாக்குகளை அவரவர்க்குத் தெரிந்த மொழிகளிலெல்லாம் பரப்புங்கள். தமிழ்ச் சிங்கங் களே, இனி உறங்கலாமா? தென்னாட்டில் எத்தனையோ மலை யினும் பெரிய மஹான்கள் விளங்கினர், விளங்குகின்றனர்;

இருந்தும் என்ன? வடவேங்கடத்திற்கும் தென் குமரிக்கு மிடையே தமிழன்னை சிறைப்பட்டிருக்கிறாள். அருட்பா போன்ற அற்புத நூலை வைத்துக்கொண்டு நாம் இனி உறங்கலாமா? பிறநாட்டார் இங்கு இறக்குமதி செய்த சரக்குகளையெல்லாம் மெச்சிப்போற்றி, நமது தாய் தந்தையர் தந்த தங்க மணிகளை மூலையிற் போடலாமா? தமிழர் சமயம் அருட்சமயம். அதன் பைபிள் அருட்பா. வாருங்கள் அதை உலகெல்லாம் பரப்புவோம்.

அருட்பெருமான் திருப்பெருமை வாழ்க!

அருள் வேதமான அருட்பா வாழ்க!

தமிழ் மறைவாழ்க!

வள்ளற் பெருமானை வாழ்த்தி இச்சொற்பொழிவை முடிப்போம்.

கலகமெலாந் தீர்ந்ததினிக் கண்டுகொண்டோம் உண்மை;
கவலையொரு திவலையில்லை; காட்டினைநல் வழியே.
உலகமெலாம் அருளாட்சி ஒளிபரவி நிலவும்;
ஊனுடலும் ஒளியுடலாம், ஞானமணி விளக்கே!
விலகரிதாம் ஆன்மவொருப் பாட்டுரிமைவிளங்கும்
விஞ்ஞானவான் பொழிலில் விளைந்தசுகக் கனியே!
இலகரிய சித்துவிளை யாடு மரு ளரசே!
இதுதருணம் எழுந்தருளிப் பொது நடனம்புரியே.

அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை.

ஸ்ரீ ராமலிங்க விஜயம்.

தமிழ் நாட்டின் கவி நாயகமும், அருட் கவியரசுமான அருட்பிரகாச வள்ளலார் வரலாற்றை அருட்பாவையே ஆதாரமாகக் கொண்டு புதிய முறையில் எழுதப் பெற்றது. அருட்பாவில் மிளிரும் உருக்கமான வாக்குகளெல்லாம் இதில் அடங்கியுள்ளன.

விலை அணு 10.

கிடைக்குமிடம்:—

ஜனமித்திரன் அச்சகம், புதுக்கோட்டை.